

La Beira

núm. 19 • any 2023

Edita

Residència La Immaculada
Sant Jordi, 2
T. 93 544 52 28
08100 Mollet de Vallès
fundacio@fcapimmaculada.cat

Redacció

Sònia Abad i Anna Duran

Treball de camp

Usuaris, residents, familiars, treballadors,
Direcció i Patronat de la Residència.

Disseny i maquetació

Txell Castells
hola@txell-disseny.com
T. 617 65 08 43

Imprimeix

Minerva Mollet
minerva@minervamollet.net
T. 93 593 36 09

Dipòsit Legal: B-26867-2009

3 Editorial

David Abadia Aurín, bisbe auxiliar de Barcelona

Activitats

5 Festa Major Mollet

8 Bingo familiar

12 Una passejada per Banyoles

14 Abuelos Hackers

16 Castanyada

18 Nadal

20 Carnaval

23 Dia de la dona

24 Primavera

28 Pasqua

30 Sant Jordi

32 Dia de la dansa

34 Activitat música EMFO

36 Visita Ajuntament Mollet

38 Fira Sant Ponç

Col·laboracions

41 Articles de l'equip

50 Qui som, què fem

Descripció del Centre: Rosa Prat (Direcció Tècnica)

51 Necrològiques

Editorial

David Abadia Aurín
Bisbe auxiliar de Barcelona

Benvolguts/des,

Abans que res agrair al Patronat de la Fundació Parroquial de la Residència de la Immaculada l'oportunitat de poder escriure enguany en l'editorial de la Revista, doncs així tinc l'ocasió d'agrair i també d'acomiar, aquests anys compartits i que de forma una mica inesperada (tot i que també en sentit positiu) van acabar el passat mes de març.

Com sabeu el passat 14 de febrer el Papa Francesc em demanava assumir l'episcopat, en concret, com a bisbe auxiliar a la diòcesis de Barcelona. Ningú no està avesat a aquests moviments, i certament fins que no et toca no ets conscient de com de ràpid passen les coses. A inicis de març havia de deixar la parròquia de Mollet per incorporar-me a Barcelona. Això va fer que en poques setmanes passes de viure no sols d'un lloc a un altre, sinó també d'un estil de vida a un altre. Certament el que més costa es haver de deixar de viure i treballar com a sacerdot de parròquia i passar a un espai nou de servei, amb mirada més ample i amb una camp d'acció més gran. En fi, encara estic paint i intentant comprendre que ha passat, però poc a poc em sembla que ho aconseguiré.

El que sí que tinc clar és el que ha significat aquests anys a Mollet, en concret des de setembre del 2017 fins al març del 2023. No m'esplaiaré ara aquí sobre la parròquia o el poble, tot i que tindria moltes coses boniques per compartir. Aquí em centraré en la Residència, en el Patronat, en els nostres avis i els seus cuidadors.

Ha estat un luxe poder compartir aquests anys amb el Patronat, amb la Direcció i amb l'equip de la casa, l'aventura i el servei que significa la Residència de la Immaculada. He pogut compartir especialment amb el Patronat molts moments extraordinàriament preciosos, de gran qualitat humana i professional. Haig de dir que era el primer cop que formava part d'un patronat i segurament no hauria anat de manera natural cap a aquesta responsabilitat, però com a rector de Sant Vicenç no pots escollir, per càrrec et toca, i així vaig començar a anar a les reunions, i a més, amb el càrrec de President. Doncs mira, tot i no saber massa què havia de fer, tot i no tenir excessives ganes de més reunions, i tot i que jo no hagués buscat mai quelcom així, la veritat haig de dir, que en bona hora em va tocar. Sense saber-ho em va tocar la loteria. Vull agrair al Patronat tot el que hem compartit i tot el que he pogut aprendre d'ells. Són gent d'una altíssima professionalitat, d'una incontestable estima a la casa i al projecte, i d'una magnífica generositat, que dedica hores i hores a fer que les coses funcionin, a cercar solucions per no deixar cap problema, per complex que sigui, sense solucionar i a buscar amb bon esperit i un gran cor, la millor via per fer que la Residència creixi en qualitat i servei cada dia.

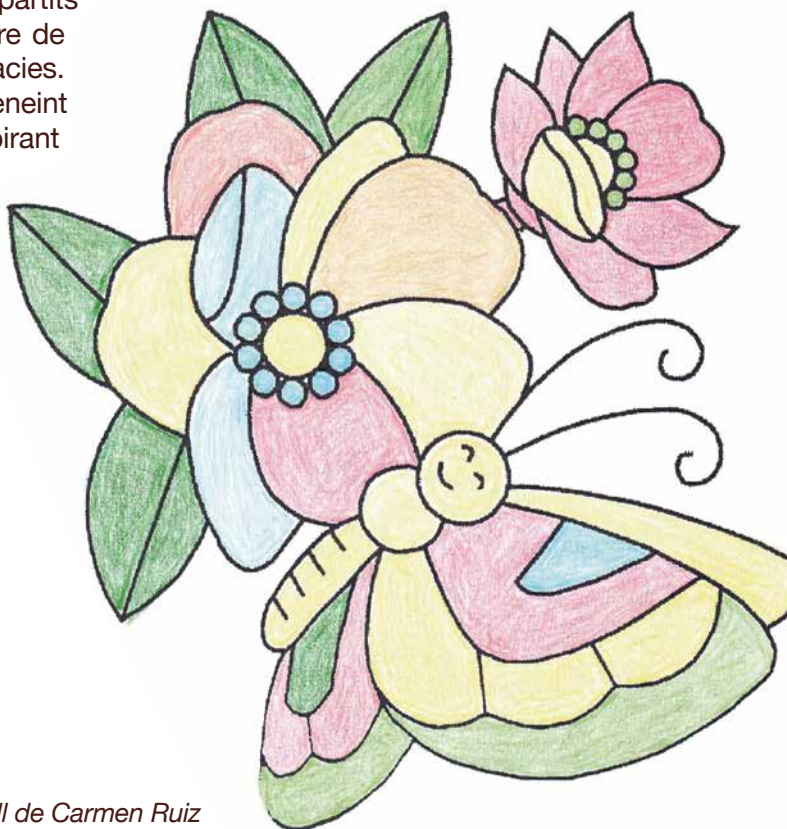
És així que he pogut gaudir aquest anys de l'experiència i la dedicació de diversos patrons, alguns dels quals han acabat el seu servei durant aquest temps. Convé també ara i aquí, recordar i agrair especialment als patrons que han marxat en el passat 2022: en Xavier Prat, l'Arnau Santos i en Salvador Roviroso. Un més que sincer agraïment a la seva entrega i per totes les hores i hores de feina que han regalat gratuïtament (ja que un patró no cobra ni un cèntim). Ha estat un honor compatir amb ells (i amb els patrons actuals) l'estima per aquest gran projecte que és la Residència de la Immaculada.

Juntament amb el Patronat, he d'agrair molt i molt la gran feineda i dedicació també de la Direcció. Són les persones que estan dia a dia a la casa, amb les treballadores, amb els avis i

les famílies. Són les que porten el pes de la jornada i les que han portat endavant la residència, de manera admirable, durant el temps de pandèmia (i el temps posterior). Han estat al peu del canó i ho han fet de manera extraordinària. Fou un període de gran tensió, però se'n van sortir amb uns grans resultats, tant de cohesió de l'equip de treballadores, com pels resultats concrets en la cura i la protecció dels nostres avis i en l'atenció a les seves famílies. Ha estat un goig compartir amb la Rosa i amb la Carme aquests anys i aprofito per agrair, no tan sols la feina feta i la seva gran professionalitat, sinó també per encoratjar-les en la nova etapa que totes dues comencen. La Carme amb la seva més que merescuda jubilació, després de tants anys de treball i entrega a la casa. Ara, amb la satisfacció de la feina feta, li toca mirar endavant i gaudir de la família i de més temps personal. Que el Senyor beneeixi tot el bé que ha fet. I a la Rosa per assumir les noves responsabilitats dins la Fundació i la Residència com a nova i única directora de la casa. Durant aquests anys ha guanyat llargament una experiència que ara li permetrà donar el millor de si mateixa, i tots n'estem més que segurs, que gracies a la seva gran capacitat i entrega es gaudirà d'una nova etapa plena d'il·lusió i energia, de resultats i fruits.

I aquí arriba una última reflexió: el nou projecte que s'ha preparat per al període 2022-2025. Es tracta d'un pas endavant en cura i atenció als nostres avis, millorant serveis i eines, continuant fent una seriosa aposta per la qualitat i seguretat de les treballadores, i buscant una major rendibilitat energètica a la casa (de fet les plaques solars ja formen part del paisatge ordinari de la residència). A més s'està mirant com transformar i ampliar el servei ofert al poble, que a més de la residència i el servei de dia es podria ampliar amb noves idees i projectes. Temps al temps. Segur que la nova Direcció i el Patronat, a qui els desitgem el millor dels èxits, sabran, fer un molt bon treball, com han fet sempre, ja que quan estimes, dones el millor de tu mateix. I això es garantia d'èxit, no tan sols en resultats en el sentit empresarial (que sempre és bo), sinó sobretot en la cura i la fidelitat de l'esperit de la casa, un esperit que està amarant de les virtuts evangèliques i tal com es va iniciar en el projecte parroquial i que a dia d'avui continua tan viu i actual com als inicis. Aquest és l'èxit més gran i que ens omple d'orgull, del bo i sa.

Gràcies per aquests anys compartits i per tot el que he pogut aprendre de vosaltres. Moltes i moltes gràcies. Que el Senyor continuï beneint abundantament tot el que feu, inspirant i acompanyant les vostres accions i omplin de joia els vostres cors al servei dels nostres avis, aquells que en amor i vida ens han precedit i que ara volem cuidar i estimar com es mereixen.

Treball de Carmen Ruiz

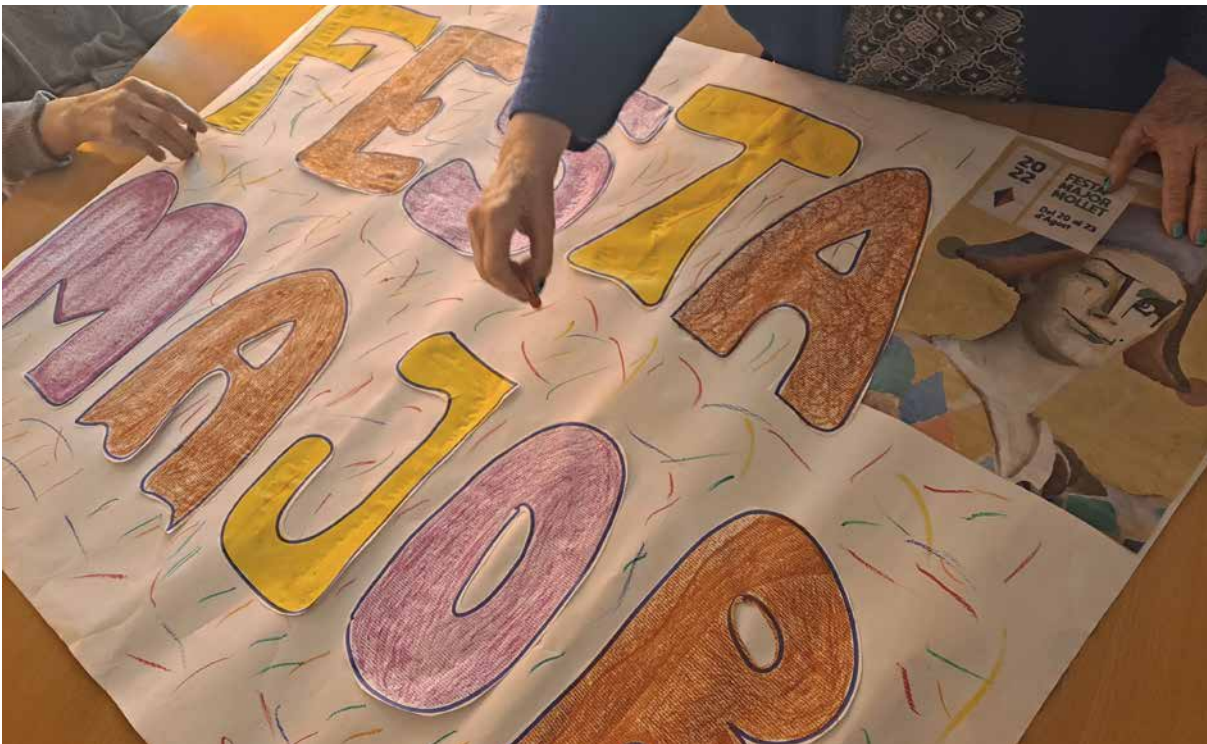
Festa Major 2022

A l'agost celebrem la festa major d'estiu al poble, aquí aquest any hem recreat la festa major. Vam fer una programació molt divertida, adaptant a ells les activitats que les colles del poble fan, per exemple:

- Estirada del cadirot
- La garrinada de papers
- Llançament del pollastre

Aquestes són algunes de les activitats que hem recreat. Per últim, també hem tingut un ball de rams, vermut de festa i cloenda de festa major entre altres més activitats. Van estar uns deu dies molt divertits amb molta feina però va valer la pena. La participació i les cares de diversió ens van deixar ganades per aquest any tornar a repetir, aquest any més i millor. No us ho perdeu!

Verónica Muñoz

Qué cosas tiene la vida!

Nací el 11 de abril de 1933 en Teruel. Mis padres se llamaban Ramón y Felisa. Él era pulimentador y ella era cocinera en la casa del gobernador de Teruel.

Fuimos 6 hermanos: Ramón, Asunción, Manolo, Rafael, Pilar y yo Carmen (la pequeña).

De pequeña, pude ir a la escuela, allí en el barrio, era de monjas. Tengo un buen recuerdo de esos tiempos. Allí estuve hasta los 12 años hasta que me sacaron para poder estudiar de sastresa.

Era un sastre que tenía un taller y pedía aprendizas. Mis primas, mi hermana Pilar ya trabajaban a allí. Me pagaba algo, poquito, no recuerdo cuánto. Estuve aprendiendo allí 6 meses porque se puso enfermo, le dio una embolia y se cerró la tienda. El oficial se llevó a Pilar y a mí a su casa para seguir el oficio. Se llamaba Ismael, estuvimos trabajando con él bastante tiempo.

Treball de Carmen Bronchal

A los 20 años, nos pusimos Pilar y yo a trabajar en casa pantalones, chalecos para una sastrería.

Hasta los 22 años, recuerdo que un día vinieron mis tíos de Barcelona, Juan y Esperanza a vernos a casa. Recuerdo que mientras hablábamos, salió el tema de cuanto nos pagaban por hacer un pantalón (17 pesetas) o un chaleco. Mi tía comentó que en Barcelona se paga 17 duros. Así que, hablándolo en casa con mis padres, decidimos de irnos a Barcelona con los tíos.

Fue un cambio fuerte, pero para bien. Empezamos a trabajar en Porta Ferrisa en "Pantaleón y Hermanos". Allí hacíamos arreglos, éramos 24 trabajadores, mujeres y hombres.

Allí estuve 11 años hasta que me casé. Mi marido no quería que trabajase y dejé de hacerlo.

Mi marido se llamaba Antonio, lo conocí porque vino con un amigo a buscar su pareja y me lo presentaron. ¡Qué cosas tiene la vida!

Su hermana vivía cerca de donde vivía yo. Comenzamos a vernos, a conocernos hasta que al año y medio nos casamos.

Fuimos a vivir al piso que habíamos comprado mi hermana Pilar y yo. Así que durante un tiempo compartimos techo las dos parejas (ya que mi hermana no se había casado).

Al cabo de tres años, mi hermana se fue a vivir al barrio del Buen Pastor.

Antonio, mi marido, trabajaba de soldador, en su tiempo libre íbamos a pescar (yo ya había ido con mis hermanos en Teruel).

A los 34 años, tuve a mi hija Carmen y cuando tenía 37 vino mi hijo Antonio. Fueron tiempos felices, los veranos íbamos al puerto, viajábamos también con mi hermana que se compró una caravana y nos íbamos todos juntos a Galicia, Valencia...

Mis hijos se casaron y nos quedamos Antonio y yo solos.

Pasábamos el tiempo yendo a pescar, pintando, jugando a cartas, leyendo... hacíamos muchas cosas juntos.

Nuestros hijos nos dieron dos nietos: Guillem y Héctor.

Mi marido hace 10 años que se fue, en abril. En estos años yo he vivido sola en mi casa, pero últimamente debido a algunos achaques de salud, decidimos que me viniese a vivir a Mollet, a la residencia La Immaculada. Aquí llevo unos cuatro meses y estoy muy contenta.

Carmen Bronchal

Bingo Familiar

A finals de setembre, ens vam reunir per celebrar una partida de bingo en família. Era la primera activitat col·lectiva que fèiem després de les restriccions patides per la pandèmia de la Covid i hi havia molta il·lusió per retrobar-nos tots de nou.

La trobada va començar puntual i amb tots els participants preparats amb els cartons i atents a la cantada de números. Els números van anar sortint i al cap d'una estona ja es cantava la primera línia. Entre rialles i concentrades per no despistar-nos vam anar passant l'estona fins que va arribar el Bingo !

Tot repartint els premis vam arribar a l'hora de sopar i vam poder gaudir d'un bon àpat amb bona companyia.

Un plaer retrobar-nos novament !

Anna Duran

Felícia Agustí: *“Em va cantar molt cantar i els números , m’ho vaig passar molt bé i vaig estar contenta d’estar acompanyada de les meves filles.”*

Victoria Jericó: *“Canté los números un poco nerviosa, pero me gustó mucho.”*

Charo Savorido: *“No habia jugado nunca al bingo...el saber no ocupa lugar.”*

Concha Catalan: *“Me lo pasé muy bien y esto que no me ha gustado el juego en mi vida...lo mejor, lo buena que estaba la tortilla!”*

Jaume Soley: *“Em van donar el micro i vaig recitar un dels meus poemes.”*

Celebrem-ho tots junts!

Només es compleixen anys un cop a l'any i per això és un dia tant especial. Per això, a la residència la Immaculada creiem que no es pot deixar passar l'ocasió per celebrar-ho com cal. Quan és l'aniversari d'un dels nostres residents o usuaris, se l'obsequia amb un pastís per bufar les espelmes i entre tots gaudim d'un moment d'alegria cantant-li "Per molts anys". També ens fem algunes fotos per poder tenir un bonic record d'aquest dia. Us deixem algunes a continuació com a mostra de les nostres celebracions.

Sònia Abad

Treball de LLuïsa Señé

Una passejada per Banyoles

Al mes d'octubre, alguns dels nostres residents van fer una sortida al bonic llac de Banyoles. El trajecte es va realitzar amb autobús i va ser un viatge tranquil. Al arribar, vam donar una volta pel poble i pel llac per poder observar la bellesa de la zona. Feia un dia preciós, perfecte per donar una passeig al sol. Al llac vam poder gaudir i relaxar-nos escoltant l'aigua i veient com nedaven els ànecs que hi habitaven. Més tard, vam anar a dinar a un restaurant on vam poder degustar un deliciós àpat.

En acabat de dinar, per poder pair bé el menjar vam donar una altra volteta per finalitzar la sortida enduent-nos al cap de record una bonica fotografia del paisatge. Va ser un dia rodó, on tots vam gaudir molt i vam tornar ben cansats i contents cap a la residència.

Sònia Abad

Maria Romero: *“Aquello era precioso, no había visto nunca nada así.”*

“Abuelos hackers”

Abuelos hackers és un programa que es porta a terme per acostar el món de les xarxes socials i les noves tecnologies a les persones grans. Dins el marc d'aquesta proposta, avui ens han vingut a visitar deu nois i noies de 2n curs de integració social del IES Gallecs de Mollet i ens han parlat de tecnologia.

Ens han ensenyat de quina manera un mòbil ens pot ajudar al nostre dia a dia. Ens han ensenyat les aplicacions més utilitzades com per exemple el Whatsapp que ens permet comunicar-nos amb els nostres familiars, el youtube que ens proporciona la música que més ens agrada o vídeos del nostre interès, ens han parlat d'aplicacions que ens permeten cuidar la nostra salut i d'altres que ens poden ajudar a trobar parella o feina.

A través del mòbil hem pogut intercanviar coneixement i experiències i ens hem pogut conèixer una mica més.

Moltes gràcies al nois i noies per compartir aquesta bonica estona amb nosaltres.

Anna Duran

Teixint lligams

Aquest curs els alumnes de Servei Comunitari de 4t d'ESO de l'INS Gallecs hem iniciat un projecte de voluntariat a la Residència la Immaculada de Mollet. Fa més de 6 anys que al Gallecs es fa voluntariat amb els alumnes de l'últim curs de la ESO en diferents projectes de caire ecològic, social i educatiu. Per exemple anem a les escoles a explicar contes, recollim dades del Besòs al Projecte Rius, organitzem un recapte de sang al centre...

Aquest any hem participat en aquest nou projecte amb la residència i ens ha fet molta il·lusió. Vam començar al desembre quan vam venir a cantar unes nades i a fer l'entrega de postals als avis i àvies de la residència. Després, més de 25 alumnes distribuïts al llarg de l'any hem ajudat a les sessions de Bingo de divendres a la tarda. Per nosaltres ha estat una gran experiència ja que ens ha permès conèixer com es treballa a la Residència i les activitats que es duen a terme. A més hem conegut avis i àvies molt maques i ha estat un plaer poder ajudar a que les tardes de divendres fossin més entretingudes.

Esperem poder repetir el pròxim curs i que els nostres companys puguin gaudir d'aquest enriquidor projecte.

Alumnes 4rt ESO IES Gallecs

"Les treballadores del centre de dia estem molt agraiades de la vostra participació, dedicació i estimació envers els avis i les àvies que heu demostrat amb escreix i amb molta simpatia. Els avis i les àvies us esperàvem cada dia amb molt il·lusió i això ha estat feina vostra. Moltes gràcies i fins la propera !"

Marta Castillo i Noemí Massaguer

Treball de Montserrat Pou

Temps de castanyes

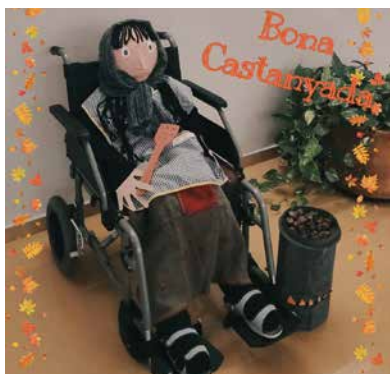
La castanyada d'enguany ha estat especialment atípica pel temps que ens ha fet, lluny del fred i de la necessitat de tenir les mans calentes amb una paperina de castanyes, hem gaudit d'una castanyada amb temperatures molt càlides però que no ens han privat de gaudir-la.

L'inici de la celebració va venir donada per la castanyera Antonia, feta a mà amb molta traça pels usuaris del centre de dia.

El dijous 27 vam gaudir d'un matí del ball amb bona música a càrrec de Dj Pedro i vam acabar la setmana menjant castanyes, panellets i moniats que estaven boníssims !!

Aquest any vam organitzar el primer concurs de disfressa de moniats i vam tenir quatre moniats ben guarnits el bruixot, la castanyera, la secretaria i el circ. El guanyador del concurs va ser el Bruixot però qui realment va triomfar va ser la imaginació, la originalitat i la creativitat.

Anna Duran

Que no pari la música!

Qui no ha sentit alguna vegada que el seu estat d'ànim millorava a l' escoltar la seva cançó preferida? O qui no s'ha transportat a un moment important de la seva vida amb una melodia ? La música ens fa connectar amb les nostres emocions, ens ajuda a regular-les i ens aporta múltiples beneficis. A part, és una gran evocadora de records i moltes vegades ens ajuda a connectar amb moments de la nostra vida que semblaven estar oblidats .

A la residència la música ens acompanya en molts moments del nostre dia a dia. Un d'aquests moments, on la música agafa un paper important és a les celebracions , celebrem Sant Joan, la castanyada, cap d'any... amb música, bona música i d'això s'encarrega en Dj Pedro.

En Pedro, jubilat a l'actualitat, fa de discjokei de forma totalment voluntària i ens acompanya a les nostres festes, des de fa més de cinc anys.

¿Cómo empezaste a hacer de discjokei Pedro?

Hace diez años hacia voluntariado acompañando a pasear a unos usuarios de una residencia. Un día llovía y no pudimos salir así que decidí poner música con el teléfono y pasamos un rato muy agradable. A partir de este momento, cuando salíamos y íbamos al parque me pedían que pusiera música y luego ya lo pasamos a hacer en el mismo centro una vez por semana.

¿Y en la actualidad?

En la actualidad, acudo a varias residencias de la zona, a aparte de la Immaculada, que me llaman para sus sesiones de baile.

¿Qué es lo que te gusta más de hacer estas sesiones?

Sobre todo, me gusta la alegría que veo en los abuelos, y que cuando acabo con la sesión, la cara les ha cambiado.

¿Qué música les gusta más a los asistentes?

Me piden música que más escuchaban en la juventud. No pueden faltar los grandes éxitos de Jorge Sepúlveda, Manolo Escobar, Julio Iglesias entre otros más. Después de la pandemia me piden canciones más modernas y ahora algún reguetón también les gusta escuchar.

¿Cómo te ves en un futuro?

Me veo haciendo estas sesiones con la gente mayor por mucho tiempo más porque, para mí, es muy gratificante.

¡Y nosotros contamos contigo por muchas fiestas más!

Gracias Pedro

Anna Duran

Nadal

Nadal a la Immaculada, festa i més festa!

El Nadal és una època plena de festivitats i a la Immaculada ens encanta poder celebrar-les i passar bones estones tots junts.

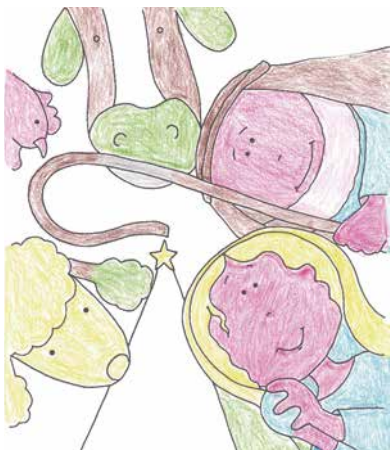
Aquest nadal, vam rebre diverses visites que ens van fer compartir l'alegria d'aquesta època. Van rebre alumnes de diversos col·legis que van portar jocs de taula de nadal construïts per ells mateixos. Va ser molt divertit passar una tarda tots junts jugant-hi. També van venir a cantar-nos nades des de l'IES Gallecs que ens va fer gaudir més encara d'aquest ambient familiar i dolç que caracteritza aquesta època. De la mateixa manera, també vam fer cagar el tió, qui ens va portar dolços ben bons per llepar-nos el dits!

A més, com a cada festivitat de l'any, els residents i els usuaris del centre van elaborar diverses decoracions per guarnir el centre. Els balcons de la residències llüien unes boles de nadal brillants i enormes. A l'entrada s'hi va situar una xemeneia de cartró realitzada pels usuaris de centre de dia i un arbre de nadal també decorat per ells. No podia faltar tampoc el pessebre, que com cada any es va situar a l'entrada del centre per donar al benvinguda al Nadal. Al pati, es va decorar l'olivera amb teixits de llana també realitzada per residents, usuaris del centre de dia i familiars. També es va confeccionar una postal per felicitar el nadal.

D'altra banda, es van realitzar diverses sortides. Entre elles, per exemple, es va anar a visitar el pessebre vivent que es fa cada any a Mollet Així doncs, va ser un nadal entretingut!

Sònia Abad

Treball de Antonia Mesalles

Carnaval, època de disbauxa!

El Carnaval és una festivitat que ens regala alegria i diversió i a la residència La Immaculada, no hem volgut perdre la oportunitat per celebrar-la com cal.

Per aquest motiu, aquest any durant la setmana de Carnaval, del 13 al 17 de febrer s'han organitzat diverses activitats. A més, durant els dies previs s'ha realitzat decoració per guarnir tot el centre relacionades amb aquesta època.

El dilluns 13, vam començar la setmana ben elegants amb un mocador al coll per tal de celebrar l'arribada d'aquesta festivitat. El dijous 16 de febrer, va ser el gran dia de la festa de Carnaval. Ens vam disfressar tots de hippies i vam ambientar el centre amb decoració d'aquesta mateixa temàtica. La festa es va fer al centre de dia, ens va visitar un DJ per posar-nos bona música i vam gaudir del matí ballant. Abans d'això, però, es va ballar el ball del barraló, un ball típic de carnaval de Mollet del Vallès. Tot els assistents van acabar ben cansats i contents de tant ballar.

Finalment, el divendres 17 es va sortir a donar un passeig pel poble per poder observar l'ambientació de carnaval. A més, va ser un passeig amb molt bona companyia atès que molts familiars ens van voler acompanyar.

Sònia Abad

Rodeada de amor

Me llamo Carmen y nací en un pueblo de Granada llamado Lanjarón. Éramos siete hermanos y mis dos padres. Teníamos un cortijo con animales y olivos.

Me casé con mi marido Antonio, nos vinimos a vivir a Mollet donde construimos nuestro hogar y tuvimos dos hijos.

Ahora vivo en la residencia, rodeada de buenas amigas y personas maravillosas que nos cuidan y nos dan amor.

También disfruto muchos de mi nieta a la que quiero mucho.

Carmen Ruíz

Treball de Gloria Romeo

Revetlla 2022!!

El passat any vam celebrar la revetlla de Sant Joan com cada any però encara amb algunes mesures de protecció donada la situació de pandèmia.

Es per això, que encara els residents no van estar al mateix espai que els usuaris de Centre de dia tot i que van estar molt a prop i es podien saludar a certa distància.

Vàrem comptar amb la col·laboració especial del nostre voluntari Dj Pedro que ens amenitza moltes de les nostres celebracions amb la música que li agrada a la nostra gent gran. Vam ballar amb molta energia com sempre, i ho vam donar tot ja que molts són apassionats de la dansa.

Com no podia ser d'una altra manera, vam fer un tastet de coques de crema amb pinyons i un refrigeri.

Durant aquesta festivitat, la nostra directora tècnica, la Rosa Prat (especialista en pirotècnia) sempre és l'encarregada de que els nostres avis/es gaudeixin de l'essència de la revetlla fent-nos partícips a tots amb les fonts, les cebetes, les bengales.... (tot i que hi havia restriccions).

Tot això es va fer al matí, però a la tarda-vespre tornem a fer un tastet de coques ja que som molt llaminers.

Aquest any 2023 ja podem fer-ho tots junts donada la situació actual. Esperem gaudir molt!!!

Ana Morales

Un dia de commemoració

Enguany, pel 8 de Març, dia Internacional de la Dona a la residència La Immaculada es va guarnir tot el centre amb diferents decoracions realitzades pels residents i usuaris del centre de dia.

Per exemple, a l'entrada del centre s'hi va situar un mural realitzat a partir de diferents tasques manuals pels residents per tal de potenciar la seva creativitat i psicomotiricat fina, on s'hi podien llegir les diferents paraules que ells mateixos havien escrit per definir a les dones.

A més, el mateix dia 8 es va organitzar una sortida amb els familiars per poder assistir al manifest del dia de la Dona que es va realitzar a l'ajuntament de Mollet del Vallès. Tanmateix, una de les residents va participar plenament en aquest podent llegir orgullosa una de les parts del manifest.

En acabat, es va visitar la Dona de l'Aigua situat a la rambla de la ciutat, on es va poder compartir el moment on l'alcadessa posava una bufanda morada al aquest monument tant significatiu. Aquesta bufanda va ser teixida unint diferents quadres de llana cosits, molt d'ells, per residents i familiars de la residència La Immaculada.

Així doncs, d'aquesta manera tots junts vam poder col·laborar i gaudir de la commemoració d'aquest dia tant important.

Sònia Abad

Guarnim de primavera la Residència La Immaculada!

El 21 de març va començar l'època primaveral i vam aprofitar l'ocasió per engalanar el centre de flors i colors per omplir de l'alegria que ens regala aquesta estació.

Tant els residents com els usuaris del centre de dia van dur a terme diferents tipus de manualitats que es col·locar per tota la residència: flors de paper, guirlandes, murals...

Aquest tipus d'activitats els ajuden a situar-se en l'espai i el temps. A més, al treballar amb les mans, també afavoreix el manteniment de les habilitats manuals.

En definitiva, és una manera de poder gaudir tots junts d'un espai per fer quelcom diferent i així, poder mantenir la ment activa i ocupada.

La immaculada, la meva llar

El meu nom és Isabel i vaig néixer al Hospital Clínic de Barcelona el 27 de setembre de 1928. Era temps de guerra i els hospitals estaven ben plens. Es veu que em trobava molt bé dins de la panxa de la mare i vaig triga bastant a néixer. Quan em vaig decidir, el part no va ser fàcil. Això em deixar alguns problemes de mobilitat al braç i cama esquerra. Dels 2 anys fins als 19 em vaig fer un fart de visitar metges.

Quan tenia 28 anys, vaig patir un atac epilèptic que em va afectar greument. Vaig estar ingressada diversos mesos al hospital sense poder moure'm ni parlar però finalment vaig aconseguir recuperar-me.

En aquell moment, però, em van explicar que la meva mare havia ingressat en una residència i el meu pare ja era mort de fa anys. Des de l'hospital van decidir ajudar-me i van contactar amb una residència, que casualment era d'uns coneguts meus de Mollet. Ells em van acollir molt amablement i vaig estar vivint allà uns quants anys. La recordo com una bona època, m'hi senti a gust en aquell lloc. Més tard, em vaig traslladar a la Immaculada..

Isabel Cerezo

Una buena vida

Mi nombre es Soledad, nací en Calanda en un pequeño pueblecito de la provincia de Teruel en el año 1935.

Aunque viví la posguerra, por suerte no nos faltó la comida. En casa, teníamos campos y animales. Como teníamos vacas, yo repartía la leche y aprovechaba para ver al que fue mi marido (Miguel).

Me casé con 20 años y nos fuimos a vivir a Barcelona y después llegó mi única hija (Carmen).

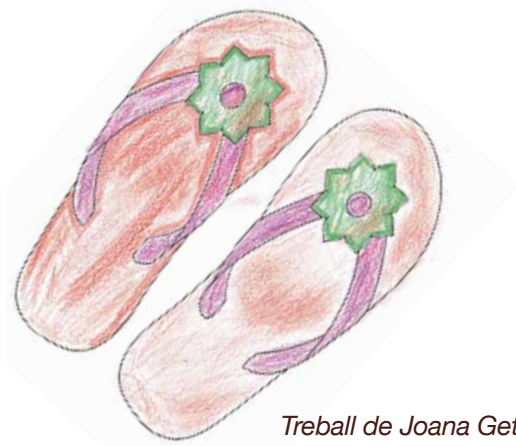
Fuimos muy felices hasta que mi marido enfermó con 55 años.

He seguido viviendo en Mollet con mi hija y ahora que estoy limitada por mi salud, estoy en la residencia la Immaculada hace dos años. Mi hija me lleva a pasear y sigo viendo a mis amigos y conocidos.

No me puedo quejar, estoy muy bien atendida en la residencia, con mucho cariño y me siento bien.

He tenido una buena vida y ahora afronto la vejez con tranquilidad.

Soledad Gasca

Treball de Joana Gete

Compromesos amb el medi ambient

A la residència la Immaculada som molt conscients de la importància de tenir cura del nostre i preservar al màxim el medi ambient. Per aquest motiu, un dels punts en els que s'ha posat especial èmfasis és el reciclatge.

Durant aquest últim any s'han situat a diferents espais del centre cubell de reciclatge. A més, sempre procurem reutilitzar diferents materials per realitzar les activitats i fins i tot moltes dels tallers i activitats s'han dut a terme utilitzant material reciclat.

D'altra banda, s'han recollit els diferents taps de plàstic que s'han anat utilitzant per anar-los a llençar a un dels nous contenidors específics per taps de plàstic que s'han instal·lat a Mollet. L'objectiu de la instal·lació d'aquests contenidors és la dotació de material pedagògic i joguines a Can Vila, al CDIAP (Centre de Desenvolupament i Atenció Precoç). Així doncs, des la Immaculada no només hem cregut important poder participar-hi pel nostre compromís amb la cura del medi ambient sinó també per poder col·laborar en aquesta bonica causa.

Sònia Abad

Treball de Dolores Rozas

Celebrem la pasqua

Enguany, la setmana santa escau en la primera setmana del mes d'abril. Aquesta es tracta d'una festivitat en la qual podem gaudir d'una gran diversitat de tradicions.

Una d'elles, que a la residència La Immaculada es duu a terme cada any és la tradició de la vella Quaresma.

La historia que la vella quaresma representa el temps quaresmal, que fa referència al interval entre el dimecres de centra i l'inici de la Setmana Santa. Durant aquest període de temps, la història explica que s'ha de fer dejú i abstinència, el que es dia "fer magre" per tal de preparar-se per la Pasqua.

Així doncs, els residents de les plantes i els usuaris de centre de dia van realitzar una vella quaresma amb els seus corresponents set peus diferents. Cada divendres des de la setmana del dimecres de cendra (14 de febrer) i han anat traient un peu per portar el compte de les setmanes que faltaven per pasqua.

D'altra banda, també s'han realitzat altres tipus d'activitats tradicionals d'aquest època com per exemple menjar la mona de pasqua, estirar els peus a la Vella Quaresma...van ser unes setmanes ben entretingudes.

Sònia Abad

Des de Alhama a Mollet

Soy Miguel García. Nací en Alhama de Almería el 1 de agosto de 1936, mi padre se llamaba Miguel y mi madre María.

Vinimos a Mollet cuando yo tenía 14 años a trabajar. Me acogieron muy bien en Mollet y Catalunya, de lo que estoy agradecido. Somos cuatro hermanos, dos hombres y dos mujeres, todos residentes en Mollet.

Aquí conocí a mi primera esposa: Dolores Martínez. Nos casamos en 1962 y al año siguiente tuvimos a nuestro único hijo, también llamado Miguel. Los dos trabajamos para sacar la familia adelante.

Nos compramos una casa en un pueblecito de la provincia de Cuenca, de dónde era mi esposa y allí pasamos todos los veranos y cuando nos jubilamos, pasamos largas temporadas a allí.

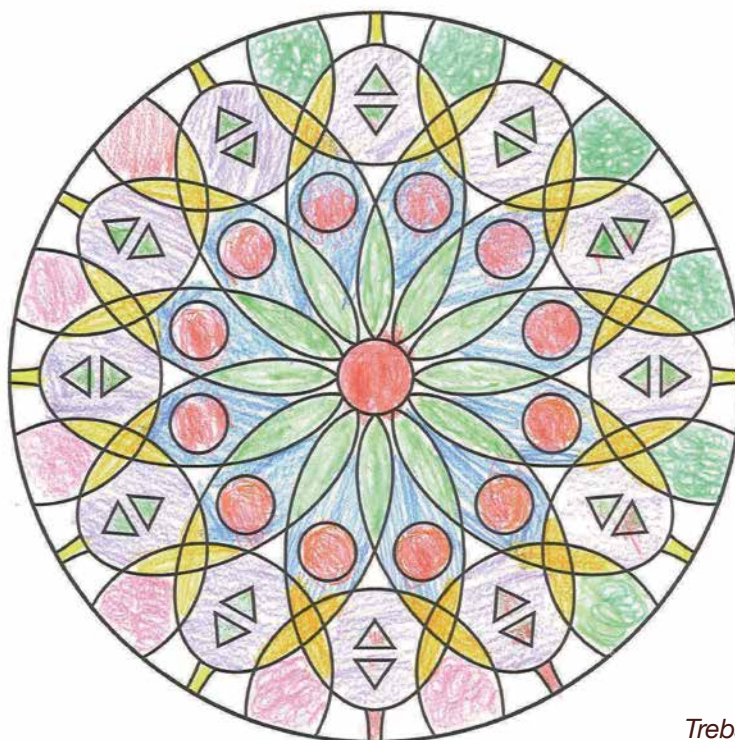
Lamentablemente, mi esposa falleció en el año 2022. Al cabo de un tiempo, conocí a Francisca, que es mi actual pareja, una señora viuda como yo. Nos queremos mucho, nos llevamos muy bien y hemos viajado, disfrutado y reído mucho juntos. En fin, nos lo hemos pasado muy bien.

Me detectaron la enfermedad del Parkinson que en un principio no me impediría hacer nada, pero poco a poco fue degenerando y hoy en día necesito ayuda para todo.

Hace un año y medio estuve ingresado en el hospital sociosanitario de Mollet durante 8 meses y se hizo muy duro.

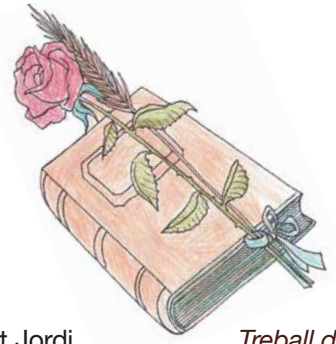
En noviembre del 2022, pude entrar en el Centro de día de la Residencia La Immaculada. Estoy muy contento de formar parte de este centro, he hecho amigos y he conocido gente nueva. Nos distraemos muchos, hacemos actividades, las cuidadoras son muy amables, muy profesionales, nos atienden muy bien y la comida es muy buena. En fin, aquí estoy muy a gusto.

Miguel García

Treball de Soledad Gasca

Sant Jordi 2023

Treball de
Juan Alcàntara

Cada 23 d'abril els carrers s'omplen de llibres i roses. La festivitat de Sant Jordi es celebra amb molta alegria i entusiasme especialment a Catalunya. És una celebració plena d'amor i cultura basada en la història llegenda de Sant Jordi.

Aquesta explica que fa molt i molt de temps, un poblet era visitat sovint per un drac ferotge que enverinava l'aire i matava amb el seu alè. Els habitants d'aquest poble estaven molt espantats i van decidir, sacrificar una persona per calmar al drac. Així doncs, van decidir que cada dia es faria un sorteig per triar qui seria. Després de diversos dies, malauradament li va a tocar a la princesa. La princesa hauria de ser entregada al drac. El poble estava molt trist perquè la princesa era molt estimada per tots però ella molt valenta, es va dirigir cap al drac per entregar-s'hi. Just en aquell moment, va aparèixer un cavaller anomenat Sant Jordi que amb la seva brillant armadura i el seu cavall blanc, va anar a rescatar-la. Va alçar la seva espasa i li va clavar amb força al drac per alliberar a la princesa. De la sang del drac va néixer un rosari amb unes roses vermelles precioses. El cavaller Sant Jordi, en va agafar una i li va entregar triomfant a la princesa.

Per aquest motiu, durant el dia 23 d'abril es tradició regalar una rosa o bé també un llibre. A la residència La Immaculada, vam voler celebrar com cal aquest dia tant especial. Els nostres residents i usuaris del centre de dia van elaborar diverses manualitats per guarnir el centre. També vam realitzar una activitat de cuina on es va fer una rosa de poma i pasta de full que ens va fer passar un matí molt divertit i va ser un deliciós berenar.

A més, també van confeccionar entre tots un punt de llibre per recordar aquest dia i com no podia ser d'una altra forma, es va sortir a fer un tomb pel poble per gaudir del bonic ambient que es respira aquest dia.

Sònia Abad

El ball és alegria

El 29 d'abril és dia internacional de la dansa i per celebrar-ho a Mollet s'hi van organitzar diversos esdeveniments.

El dijous 27 a Can Mulà diversos grups d'infants d'escoles del poble van anar-hi a fer alguns balls. Des de la Immaculada, vam voler participar en la celebració d'aquest. Per aquest motiu, es va organitzar una sortida per veure aquest espectacle del dia 27.

Així doncs, un grup de residents i usuaris del residència vam sortir pel matí acompanyats de diversos familiars per anar al parc de Can Mulà. Quan hi vam arribar, ens vam trobar el parc ple de nens.

La música sonava i sonava i diferents grups de nens anaven sortint a ballar. Eren grups de nens de totes les escoles de Mollet. Van ballar tot tipus de balls, sobretot aquells més tradicionals com el del barreló o sardanes.

Estaven tots molt entusiasmats i el seu entusiasme es respirava a l'ambient. Tots vam poder gaudir d'aquesta il·lusió que desprenien i vam passar un bonic matí escoltant música a l'aire lliure.

Sònia Abad

Carmen Bronchal: *"Los niños bailaban que daba alegría verles".*

Activitat de música de EMFO

El matí del 4 de Maig ens van visitar diversos un grup de persones que participen a EMFO. Van venir amb moltes ganes i il·lusió a fer una activitat amb els usuaris de centre de dia i els residents. Es tractava d'una activitat relacionada amb la música.

A totes les persones que atenen a la residència els hi agrada molt la música. Sempre que es realitza alguna activitat on hi és present, s'animen a participar i es genera un ambient molt agradable.

Això va mateix va succeir aquell matí. L'activitat que portaven preparada es tractava d'un "passaparaula musical". Consistia en fer girar una roda on hi estaven situades totes les lletres d'abecedari. La lletra on apuntava la fletxa, indicava la lletra per la que començava el nom del cantant de la cançó que sonaria a continuació.

Van sonar cançons de tots tipus, sobretot cançons de fa uns anys per poder estimular els records dels participants i una major implicació cantant-la i ballant-la. A més, quan algú encertava de quina cançó es tractava, l'obsequiaven amb un petit fulletó on a la portada hi apareixia una foto del cantant o la cantant i dintre, s'hi podien llegir diferents lletres de cançons d'aquest o aquesta cantant.

Al arribar al centre, van dur a terme l'activitat a l'espai de centre de dia, on van poder gaudir molt de l'activitat. En acabat, van realitzar la mateixa activitat a la tercera planta amb un grup de residents tant de primera com de segona planta. Van acabar tots molt contents i animats. Tot ells van poder participar cantant i ballant i van tornar cap a la seva planta per dinar verbalitzant comentaris molt positius.

Sònia Abad

Visita a l'Ajuntament de Mollet

Des de l'ajuntament de Mollet ens van convidar a fer-hi una visita per conèixer més l'espai i saber més sobre el que s'hi fa i al mateix temps, perquè ells també ens coneguessin com a residència del poble.

Així doncs, al matí del 9 de maig vam fer sortida amb els residents i usuaris i els familiars que ens van voler acompanyar a l'ajuntament.

Al arribar, vam anar entrant per torns atès que a l'ascensor no hi cabíem tots. De mica en mica vam anar pujant tots i ens van situar a la sala de plens.

Allà ens van rebre l'alcaldeessa de Mollet, Mireia Dionisio i la quart tinent d'alcaldeessa de l'àrea de drets socials, l'Ana Maria Morales. Ambdues ens van explicar que és el que s'està fent a Mollet en l'àmbit de la gent gran. Tot seguit, ens van oferir un espai per poder respondre a les preguntes que els hi volguéssim fer o suggeriments.

Va ser un matí molt entretingut que ens va permetre donar un breu passeig i estar més informats sobre el poble .

Sònia Abad

Una vida sobre rodes

Em dic Antoni i sóc fill de Mollet. Vaig néixer un 31 de juliol de 1939. En aquella època, no anàvem al hospital, es tenien els fills a casa i venia una senyora, la partera Citola li deien, per ajudar. Doncs, així vaig néixer jo fa 83 anys.

No vaig ser l'únic en néixer en aquella casa però sí l'últim, tinc 3 germans grans. A hores d'ara ja només me'n queda un que se'n recordi de tota aquesta història.

Vaig ser un nen feliç que es passava l'estona jugant pel carrer amb els amics. Sempre jugàvem pel voltant del carrer del cementiri de Mollet perquè allà és on vivia. Va arribar l'edat d'anar a l'escola, això ja no m'agradava tant però tampoc va durar gaire...Cap als 13-14 anys ja em vaig posar a treballar.

Vaig començar a treballar en un taller que fabricaven peces de cotxes. Es podria dir que feia de mecànic i m'agradava força però la cosa no va acabar gaire bé: em vaig fer mal treballant. Un dia fent una d'aquestes peces sem va saltar una broca a l'ull i en aquella època, no es portava cap mena de protecció i em va anar directa cap al meu ull dret. Aquest accident em va fer perdre la visió d'aquell ull.

Això no em va fer desistir i vaig seguir treballant com a mecànic, només tenia experiència treballant d'això i no em va ser difícil trobar una altra feina. Vaig començar a treballar com a mecànic de motos. Aquesta feina em va fer descobrir un món nou: em vaig aficionar a les motos. En vaig tenir moltes i fer petits viatges en moto es va convertir en el que més m'agradava. Recordo, per exemple, un viatge que vaig fer a Zaragoza on vaig gaudir moltíssim.

De motos, en vaig tenir de molts tipus. Algunes eres llogades, altres comprades, ja ni me'n recordo de totes les que vaig arribar a conduir. Més tard, em vaig casar i vaig tenir fills i ja no vaig poder fer tant quilometres en motos però vaig tenir una bona vida, no em puc queixar.

Antoni Martínez

Treball de Gloria Romero i Ana Benjumea

Fira de Sant Ponç a Mollet

Un any més, el 11 de maig es va celebrar la Fira de Sant Ponç a Mollet del Vallès. Aquesta era la quarta edició d'aquesta i des de la residència com és habitual, hi vam voler assistir i col·laborar-hi. Es tracta d'una fira que pretén fomentar la visibilització del col·lectiu de persones amb discapacitat intel·lectual. Per aquest motiu, els usuaris de diferents recursos del territori d'aquest àmbit (Centre de dia La Vinyota, Centre ocupacional del Bosc, Centre Especial de Treball La Alborada i Escola Can Vila) instal·len diverses parades on exposen les seves creacions (manualitats, pastissos, bijuteria...).

Aquesta fira es col·loca a la Rambla de Mollet durant tot el dia. Des de la residència, es va organitzar un passeig pel matí amb diferents residents i usuaris, al qual es va convidar a les famílies a acompanyar-nos. Estava nuvolat i semblava que gairebé no hi podríem anar però finalment, la pluja ens va donar una treva i vam poder anar-hi. Estava ple de gent i hi havia un ambient molt agradable. Des de l'Immaculada, vam voler col·laborar amb la causa comprant alguns pastissos per menjar-los per la tarda per berenar entre tots els usuaris i residents.

A més, vam aprofitar que al final feia bon dia per donar una volta pel poble. En definitiva, vam passar un matí ben maco tots junts.

Sònia Abad

Complim un any més

Amb motiu del 44è aniversari de la creació de la Residència, va venir un cuiner a fer-nos un dinar especial: una paella al pati.

De bon matí, es va començar a preparar els estris, els productes...per preparar una bona paella.

Els residents/ usuaris van poder anar veient l'elaboració del plat visitant-lo al jardí, fent-l'hi una estoneta de companyia i preguntant-li cosetes del procés.

Poc a poc el bon flaire anava envaint tot el recinte.

Molts/es van recordar com ho feien i van sortir diferents maneres de fer l'arròs.

Un cop feta i deixada reposar, la van poder degustar tan els residents, usuaris i treballadors del centre.

Va ser un dinar diferent i molt bo.

D'altra banda a la tercera planta es va poder veure una exposició fotogràfica dels oficis que havien realitzat els nostres residents i usuaris.

Carme Blanch

Història de vida de Montserrat Pou

És difícil descriure qui és, era, la nostra mare. Va néixer el 18 de juny del 1931 a Mollet.

Tota la seva vida ha viscut a Mollet, primer a l'Avinguda Rafael de Casanova, al costat de la Residència actual, a la caseta del mig, fins que es va casar, moment en què varen anar a viure amb els nostres avis i la seva germana petita Mercè, al carrer Antònia Canet.

Els seus pares eren de Vic i de Barcelona, Ramon i Caterina. Com que el seu pare era de Vic, els coneixien com a Cal Vigatà. Va tenir dues germanes Maria, la gran, i Mercè, la petita. El seu pare treballava de transportista, primer transportant fusta i després com a ordinari, gràcies a la incorporació al negoci del nostre pare.

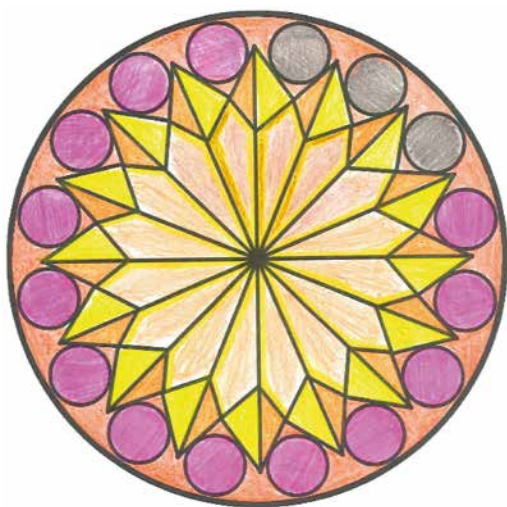
Es va casar amb en Josep Molins Torrents, fill de Martorelles, de Can Mascara, al setembre del 1956. Es varen conèixer a l'emalat de la festa major. Els agradava molt ballar. De viatge de nuvis, com moltes paralles de l'època, varen anar a Mallorca. Varen tenir dues filles, Carme i Esther.

Els nostres pares varen celebrar les noces d'or a l'ermita romànica de Sant Julià d'Alfou, en companyia de tota la família. Va quedar vídua fa dotze anys. Té quatre nets i cinc besnets, encara que en l'actualitat no els reconeix.

Sempre va ser una dona molt activa, participant en activitats lúdiques com classes de ioga, i de cuina. Formant-se en el centre de Pastoral Litúrgica a Barcelona, com a catequista, participant en grups de reflexió matrimonial, es va formar en voluntariat i va dedicar molts anys de la seva vida a Càrites Parroquial de Mollet.

Gràcies els seus coneixements musicals va ser membre de les corals la Capella de Santa Maria de Mollet i la coral Farmacèutica de Barcelona, sempre sota la direcció de mestre Pelegrí Barniel, persona molt estimada per ella. Va ser la primera salmista a la Parròquia de St. Vicenç de Mollet i cada any dedicava 10 dies a assistir als cursos d'animadors de cants a Montserrat. Entre els monjos va fer grans amics, el pare Gregori i l'Andreu Martínez com a més assenyalsats.

Amb les corals i amb els grups de la parròquia va fer molts viatges: Londres, Berlin, Roma, Viena, Terra Santa, Praga...

Treball de Isabel Cerezo

Sempre va tenir molt bona amistat amb els rectors i vicaris de la Parròquia, Mn. Joan Galtés, Mn. Salvador Cristau, Mn. Jesús Sans, Mn. Joaquim Brustenga, Mn. Miquel A. Pérez, Mn. Miquel Planas, Mn. Narcís Puig, Mn. Josep Serra, Mn. José Baena... a casa, en les celebracions, sovint hi havia membre del clergat. Molts d'ells encara ara expressen el seu agraïment per la seva dedicació durant tants anys.

La nostra mare es molt coneguda a Mollet, sempre molt ben pentinada i maquillada, era una dona presumida.

Durant molts anys va tenir suport a la llar però, l'estiu passat, després de patir un deteriorament considerable, va ingressar a Can Garret i posteriorment a la Residència La Immaculada. Malgrat que no és el que ella volia, sabem que a casa seva no podia estar ben atesa. A la residència gaudeix de petites dosis d'activitats musicals, ball i mobilitat. És estimada per l'equip i la família.

Moltes gràcies per la vostra empatia.

Esther i Carme

Move & Fun

Què passa quan ens ho passem bé? I quan ens movem? I quan Riem ? Doncs passa que el nostre cos allibera unes substàncies químiques que provoquen una sensació de benestar i de plaer.

I ens vam preguntar què podríem fer nosaltres per aconseguir que tot això passés dins d'una mateixa activitat. I així va ser com va sorgir el Move & Fun.

Es una activitat grupal on es treballen diferents exercicis físics de baix impacte i de forma lúdica. Son senzills, molt visuals i amb recompensa immediata, que ens aporten divertiment i bon humor que a la vegada ens potencia la relació amb els companys. Adaptem els exercicis a les diferents capacitats dels residents, perquè hi pugui participar tothom.

Ha estat important la part creativa a l'hora de realitzar els material de cada exercici, perquè hem utilitzat elements reciclats , com cartró i plàstic, i els hem decorat i pintat entre tots.

Anna Duran i Marta Vidal

Durant tota l'activitat ens acompanya música i també fem servir Playlist musicals personalitzades per cada resident.

El resultat final és passar ho bé i sobretot riure.

Volem ser un punt lila

L'ajuntament de Mollet està creant una xarxa local de punts liles quotidians amb l'objectiu de sensibilitzar, prevenir i actuar contra les agressions masclistes.

Aquests punts liles són establiments i comerços de Mollet que suposen un espai de seguretat per les dones i disposen d'informació del protocol i del circuit que han de seguir en cas que sigui necessari.

Després d'una reunió mantinguda amb la regidora de polítiques de gènere, igualtat i feminisme de l'ajuntament de Mollet i de l'acord de tot l'equip de professionals, hem proposat a la Residència com a nou punt lila de la xarxa local i la proposta ha estat acceptada molt positivament per part de l'Ajuntament. Així que, ara estem a l'espera de noves indicacions.

Us mantindrem informats/des !

Anna Duran

Comissió d'avis

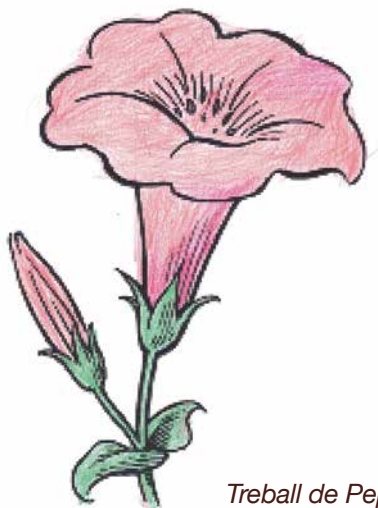
L'objectiu de La Immaculada és treballar sempre per als nostres avis, essent la persona el centre de tota la nostra feina i quina millor forma de fer-ho que coneixent de primera mà les seves opinions, idees i inquietuds? Amb aquesta intenció es va crear la comissió d'avis. Està formada per un grup de persones de centre de dia i un altre de residència.

Es reuneix de forma periòdica i jo dinamitzo i coordino les trobades. A aquestes es tracten temes tan diversos com el menjar, la neteja, els serveis de bugaderia, la convivència, les activitats que es fan, es plantegen què els hi agradaria fer...

Si bé és cert que al començament de la trobada els hi costa intervenir, és molt gratificant observar quan que es van sentint més còmodes, es van empoderant i donen idees i generen debats molt interessants on cadascú defèn la seva opinió.

Les trobades de la comissió són, a més, una eina de socialització, ja que està conformada per persones de les dues plantes que habitualment no interactuen entre si.

Silvia Camargo

Treball de Pepita Souto

Gracias abuelo

Carme Capdevila
Gerocultores

Hace unos días me propusieron poder escribir en esta revista y la verdad que lo único que se me ocurrió son dos cosas, una que era un buen momento para reivindicar al colectivo de gente mayor y la otra que no quería que fuese triste ni mucho menos.

Así que ahí empiezo, quisiera dar las gracias a todas las personas mayores, pero ya que se me permite en especial a las de este centro. ¿Y pensaréis por qué? Pues simplemente por estar, ser como son y seguir enseñándonos cosas cada día, incluso a veces sin darse cuenta.

Es muy fácil juzgar este sector y englobarlo en una totalidad de connotaciones negativas, pero como perteneciente a este sector me tomo mi derecho para resaltar las positivas, porque si también hay.

A ti, abuelo, abuela:

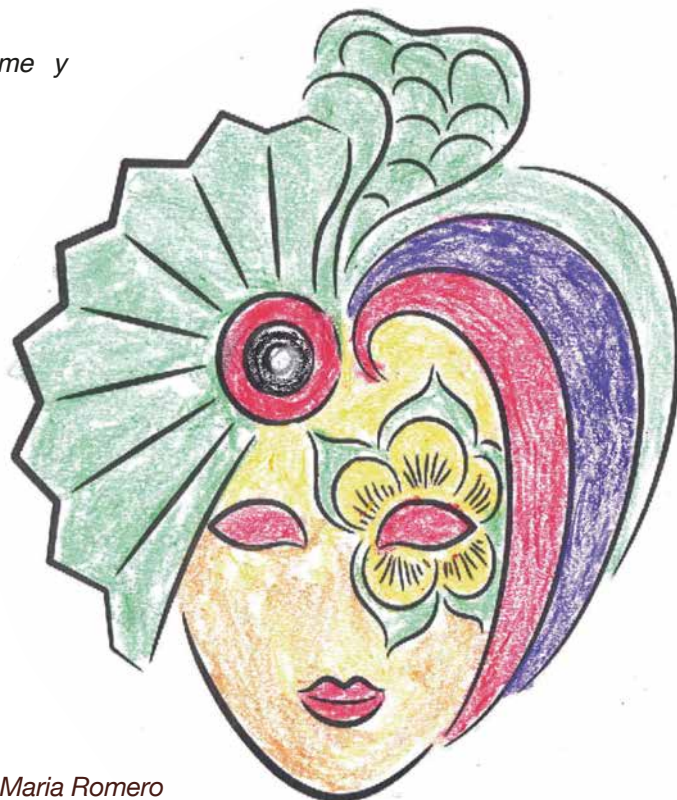
Me gusta ser tus manos, tus brazos, tus pies o incluso tu vista, en los momentos que tú no puedes, pero también me gusta asearte, ponerte guapo o guapa (tengas hoy visita o no), me gusta verte esa cara de felicidad, aunque sea una simple tontería como pueden pensar algunos. Me gusta secarte las lágrimas, apoyarte, animarte y hacerte reír y ¿por qué no decirlo? también me gusta hacerte enfadar un poco con bromas, pero siempre para sacarte una sonrisa y tener un buen recuerdo.

Es increíble la sensación que me llena por dentro cuando, por ejemplo: te lavo la cabeza y la expresión de tranquilidad o felicidad aparece en tu cara. Es fascinante lo que me transmite tu cara de alegría cuando te digo que han venido a verte o cuando te veo feliz por haber ganado a cualquier juego. Así podría seguir contando mil vivencias más que hacen me sienta tan agradecida por estar a tu lado.

Pero creo, sin duda, que lo que más me fascina es poder escuchar todas las historias que me cuentas que has vivido y así poder admirar lo fuerte, valiente, luchador o luchadora, inteligente o estratega que has sido a lo largo de tu vida para poder salir a delante por ti y por los tuyos.

Así que simplemente gracias abuelo por darme y enseñarme tanto cada día que comparto contigo.

Con todo esto lo que quiero decir, es que nosotras las gerocultoras, no somos simplemente esas personas que llevan a los abuelos al baño, que les dan de comer, que les visten, que les acuestan...somos también sus acompañantes de vida y por supuesto, ellos también lo son de la nuestra.

Treball de Maria Romero

Aprender a la Immaculada

Maica Regueiro
Auxiliar en pràctiques

Empecé el 12 diciembre de 2022. Antes de comenzar en La Immaculada estuve en otro centro y no tuve una buena experiencia, a causa de ello entré con muy pocas ganas y mucho miedo.

Mis prácticas se han dividido en dos, la mitad de las horas en la 2ª planta y el resto en la 1ª planta. Me he sentido muy acogida con todas las trabajadoras del centro, tuvieron mucha paciencia y me enseñaron paso a paso todo y con los residentes he aprendido a empatizar con cada uno de ellos, a utilizar los materiales ergonómicos (grúas...), saberlos escuchar, dialogar con las diferentes generaciones (tanto residentes como trabajadores).

He hecho un total de 449 horas rodeada de todos ellos aprendiendo día a día cada vez más.

Antes de comenzar pensaba que las cosas eran muy diferentes, nunca hubiera imaginado el trabajo que hay detrás.

Elena Mur
Auxiliar en pràctiques

Soy Elena, ahora hace 1 año que empecé a trabajar de auxiliar en la Immaculada. Anteriormente estuve haciendo prácticas (noviembre 2022- mayo 2023) por lo que empecé en época covid. Pese a las circunstancias del momento, las trabajadoras me acogieron muy bien y empecé a sentir que formaba parte de esta gran familia. Aprendí el significado real de lo que es un equipo multidisciplinario y la cooperación por un mismo fin, el bienestar de nuestros residentes.

Agradecimientos a todo el personal por acogernos y enseñarnos desde la paciencia y el cariño.

Lucía De La Fuente Mellado
Auxiliar de geriatría

He estado 7 meses haciendo prácticas en la residencia Immaculada y ha sido una experiencia muy agradable.

He podido estar en las dos plantas de la residencia y he podido ver la diferencia que hay de cada planta. Una de ellas, ha sido la organización de las plantas puesto que cada planta tiene una organización individual. La otra diferencia ha sido los usuarios porque en cada planta los usuarios tienen más o menos dependencia.

En ambas plantas he podido aprender mucho con la ayuda de las compañeras porque han sido quien me han enseñado, me han ayudado en lo que he necesitado o me han dado consejos para hacerlo mejor.

En este tiempo que he estado haciendo prácticas en esta residencia, me he podido dar cuenta de la unión que hay entre los familiares y las cuidadoras. Es un ambiente muy familiar y eso me parece algo muy bonito.

Primer any a la Immaculada

Sònia Abad
Educatora Social

Soc la Sònia i al novembre de l'any passat, vaig entrar a treballar a la residència La Immaculada. Des de llavors, soc l'educadora social d'aquest centre. Potser alguns de vosaltres no em coneixeu perquè només hi som pels matins de dilluns i divendres i és possible que no haguem coincidit.

M'encarrego de organitzar algunes les activitats que els residents i usuaris del centre de dia realitzen diàriament. Especialment, totes aquelles que tenen a veure amb festivitats (nadal, Sant Jordi, carnaval...).

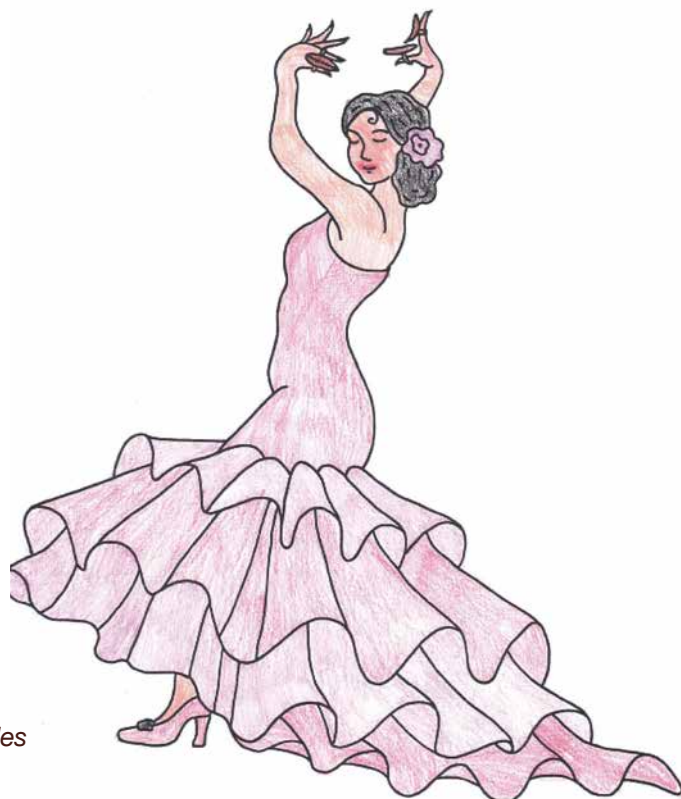
Quan vaig començar a treballar a aquí no va ser fàcil. Era una època en la que just el centre acabava de sortir d'una temporada difícil fruit de la pandèmia. Aquest fet, havia impedit poder fer sortides o activitats conjuntes des de feia temps.

Em vaig trobar amb companyes amb moltes ganes de tornar a arrancar i fer coses noves per tornar a activar aquesta part tant necessària pel centre i per totes les persones que s'hi atenen. No obstant, en el cas dels residents i usuaris va costar una mica més que s'animessin. Tot i així, molts d'ells tenien ganes, sobretot aquells que ja havien estat a la residència abans de la pandèmia i recordaven tot el que els hi aportaven aquest tipus d'activitats, tallers, sortides...

Així doncs, sense gaires referències però amb molta il·lusió i amb l'ajuda de tot l'equip em vaig iniciar en el camí de poder ser l'educadora social de la Immaculada amb l'objectiu de poder de contagiar aquesta mateixa il·lusió a tots els avis i avies que en formen part.

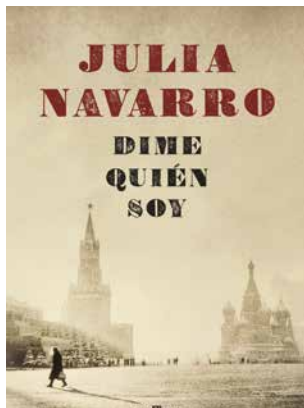
De mica en mica, sento que he anat coneixent més i ells també a mi. D'aquesta manera, sento també que de mica en mica també els puc ajudar més, els puc fer riure més, els puc entendre més...i tot i que trobo que encara em queda un llarg camí per recórrer on em resten un munt de coses aprendre, a hores d'ara puc dir que aquesta residència s'ha acabat en un lloc on m'hi trobo a gust, quelcom prioritari per mi.

L'equip de treballadores que forma d'aquest centre m'han acollit i ajudat des del primer dia i això ha esta clau per poder arribar aquest punt. Per tant, volia aprofitar aquest petit espai de la revista per dona'ls-hi les gràcies perquè la seva col·laboració i el seu tracte han fet que aquests primer mesos com educadora a la Immaculada hagin estat una mica més fàcils i molt més bonics.

Treball de Dolores Robles

El plaer de la lectura

Durant l'últim any, hem potenciat l'estimulació auditiva dels nostres residents a través del club de lectura.

Pensareu, en què consisteix això? Doncs hem vist que és una forma de tenir actius als nostres avis i àvies i que al mateix temps, també s'ha convertit en una estona d'esbarjo a través de l'escolta activa.

Com ho fem? Doncs 2 o 3 dies a la setmana fem la lectura d'una novel·la, de la qual seguim el fil. Comencem amb el recordatori del que va passar el dia anterior i continuem amb la lectura, esperant, intrigats que passarà a la següent pàgina. Finalment, acabem amb una petita tertúlia, intentant esbrinar que passarà a continuació.

Aquesta tasca els hi aporta una estona de tranquil·litat, de suspens, d'empatia vers els personatges... en definitiva, el temps que emprem en aquesta activitat de tarda els hi serveix per a viatjar a altres llocs, coneguts o no; identificar-se amb algun dels protagonistes i viure històries per les que ells/elles passen o han passat en algun moment de la seva vida. També els hi és útil per expressar les seves pròpies vivències.

I quin és el feedback que rebem? Aquesta pregunta la tenim clara des del principi de començar a fer aquesta activitat. Nosaltres les cuidadores que realitzem l'activitat hem descobert que aquestes estonetes que compartim amb ells a través de la lectura ens aporten una quantitat innumerable de coneixements, de bones sensacions, d'alegria i d'amor. Molts cops, ens veiem sorpreses per comentaris espontanis que ens deixen estabornides i que de vegades provoquen estones de riure que són el millor que ens pot passar. El nostre compromís sempre és el de vetllar per la integritat i el benestar dels nostres avis i àvies que tant ens aporten diàriament.

Roser Fuentes, Vanesa Ramos i Andrea Moya

LES DONACIONS ENS AJUDEN A TOTS ajuda'ns a ajudar

Fent família

Gràcies a les disposicions testamentàries de la Sra. Concepció Jofré Torrens, la Fundació Casa Asil Parroquial de La Immaculada va ser instituïda l'any 1949 per socórrer els pobres i malalts de Mollet i l'any 1978 va inaugurar una primera residència en un primer pis del carrer La Pau, substituïda el 2001 per una nova planta al carrer Sant Jordi.

La raó de ser de la Fundació Casa Asil Parroquial de La Immaculada és oferir un servei d'acolliment i assistència integral personalitzats per millorar el benestar de les persones grans, inspirat en els valors cristians de respecte a la dignitat humana, hospitalitat, tolerància i caritat.

Com a entitat sense afany de lucre, la Fundació procura buscar un equilibri entre el preu del servei, la remuneració al personal i el suport de l'equip de professionals, a la vegada que tracta de proveir-se dels recursos econòmics per mantenir els equipaments en un adequat estat de conservació que garanteixi la qualitat del servei a l'hora que els usuaris s'hi trobin com a casa.

Recordem que les donacions de particulars poden arribar a desgravar fins a un 50% de l'aportació.

Forma de col·laborar
CAIXABANK ES42-2100-0102-9402-0057-6706

Taller de cuina

Susana Díaz

El mes de Desembre vam anar a comprar els ingredients necessaris per fer un pa de pessic de iogurt amb cacau per a cada planta. Aprofitem la sortida per fer una volta pel centre de Mollet i que ens toqués una mica el sol. En arribar deixem la compra a cuina perquè la fariem servir a l'endemà.

Al dia següent vam preparar unes taules molt llargues i ens vam posar tots al voltant per poder arribar bé a tot, cadascú va fer un dels passos a seguir de la recepta amb la nostre ajuda. Un cop fet es va tornar a cuina per poder preparar-lo per al berenar. Ens van encantar, estaven boníssims i ens vam divertir molt fent-los.

Mi sueño realizado

Loli Codes Leiva

Hola, hoy voy a contar mi experiencia en la Immaculada. Hace ya más de dos años comencé a trabajar haciendo suplencias de limpieza y lavandería. Poco a poco, me fui enamorando de esta residencia, de sus trabajadoras, de sus residentes, su trato conmigo...de todo en sí.

No obstante, tuve que irme y ahora he vuelto para quedarme contentísima de que hayan contado conmigo para esta nueva experiencia en la residencia La Immaculada.

LES DONACIONS ENS AJUDEN A TOTS ajuda'ns a ajudar

Si ens facilita les seves dades personals, li enviarem el rebut corresponent als seus donatius i podrà deduir-los de la declaració de l'IRPF segons la legislació vigent.

Nom	1r cognom	2n cognom
NIF	Telèfon	Mòbil
Adreça		
Població	Província	Codi postal
E-mail		

FORMA DE PAGAMENT

- Transferència o ingrés bancari a:**
CAIXABANK ES42-2100-0102-9402-0057-6706
Si us plau, ompli aquest imprès amb les seves dades personals i adjunti'ns el comprovant que li donarà el banc.
- Adjunto un **xec** a nom de Fundació Casa Asil Parroquial La Immaculada.

Eficiència energètica

Manel Xicota
Patró

El Patronat de la Fundació Casa Asil Parroquial de la Immaculada aposta per la millora de l'eficiència energètica

El Patronat de la Fundació Casa Asil Parroquial de la Immaculada, dins del pla estratègic 2022-2025, vol fer una aposta clara per la millora de l'eficiència energètica i dins d'aquest camí, iniciat l'any passat, ha començat a tirar endavant algunes iniciatives en aquest sentit, amb la idea de reduir les despeses dels subministres energètics, millorar el confort i disminuir l'impacte ambiental.

El primer pas ha estat la instal·lació de plaques solars. Inicialment es va treballar amb un projecte d'instal·lació de 51 plaques de 455 Wp en la coberta de l'edifici de la residència, però, finalment, es van instal·lar 67 plaques, aprofitant el voladís del terrat, amb una potència màxima de 30 MWp. Aquesta instal·lació es va realitzar i es va posar en marxa a finals del mes de juliol de 2022, per part de l'empresa Solvat Renovables, SL, una empresa del sector energètic i industrial que fusiona l'experiència i la joventut amb una ferma voluntat d'incidir mediambientalment en la generació d'un futur més sostenible en la línia del pla estratègic Europa 2020 proposat per la Comissió Europea. I, en aquest sentit, estem a l'espera de la confirmació dels ajusts Next Generation de la UE, ajuts destinats, precisament, a impulsar les energies renovables i a reduir les emissions de CO₂. L'amortització esperada és de 4 anys.

L'estalvi produït fins a data d'avui, donat que encara no hem tancat el cicle complet d'un any real, és de 24 MWp i l'estalvi anual plantejat és de 35 MWp. Això ve a ser un 39% del consum anual (90 MWp) i un 67% del consum diürn (52 MWp).

Alhora, la instal·lació de les plaques solars ha suposat una disminució de la temperatura de l'edifici, donat que aquestes disminueixen la insolació directa del sol.

Finalment, respecte l'eficiència energètica, s'estan estudiant altres iniciatives per reduir el consum energètic i l'impacte ambiental:

- Geotèrmia: en l'estudi tècnic que es va fer, es va veure que no disposem de l'espai necessari en el jardí per instal·lar el nombre suficient de pous perquè surti a compte aquesta instal·lació i poder disposar d'una nova font d'energia suficient.
- Aerotèrmia: també descartada pel baix retorn de la inversió.
- Autogeneradors eòlics: s'està estudiant una proposta tècnica d'instal·lació de petits autogeneradors que ens permetria generar energia a qualsevol hora del dia aprofitant la força del vent.
- Renovació de calderes i del control personalitzat de cada zona de la residència: en els propers mesos d'enguany a terme la renovació de les dues calderes de gas que tenim instal·lades per tenir un consum més eficient de gas i poder millorar el control de la gestió de la temperatura de l'edifici produint estalvis en el consum i millorant el confort climàtic.

Evidentment, en aquesta aposta del patronat per l'eficiència energètica, aquests són els primers passos per a un futur amb menys impacte mediambiental i cercant sempre la millora del confort dels nostres usuaris en les nostres instal·lacions.

Qui som, què fem

Rosa Prat
Direcció Tècnica

La Residència de la Fundació Casa Asil Parroquial de la Immaculada fou inaugurada l'1 de juny de 1978, amb una primera seu al carrer La Pau, i des del mes de maig de 2001 està al carrer Sant Jordi. Presta un servei d'acolliment i assistència integral de qualitat a persones grans, en règim substitutori de la llar en la modalitat de residència assistida les 24 hores o en el servei de centre de dia.

La Fundació està inscrita en el registre de Fundacions del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, qualificada com a fundació privada de beneficència sense afany de lucre.

La Residència és centre col·laborador de la Generalitat de Catalunya i oferta els següents serveis: el servei residència assistida amb un total de 38 places, i el servei de centre de dia amb 32 places, amb places privades, públiques i subvencionades per la pròpia fundació, en ambdós serveis.

Les tasques de direcció recauen en Na Rosa Prat Esquirol com a Directora Tècnica.

Serveis: llargues estades, centre de dia, i servei atenció a domicili.

L'equip de professionals: està integrat per servei mèdic, infermeres, auxiliars de clínica, fisioterapeuta, educadora social i animació, treballadora social, psicòloga, manteniment, cuina pròpia amb dietes específiques, podòloga, servei de neteja, bugaderia, perruquera, servei religiós, servei òptic-auditiu i servei bucodental. També comptem amb un equip de voluntaris.

Característiques arquitectòniques i ambientals: edifici d'ús exclusiu consta de quatre plantes, aire condicionat i calefacció a tot l'edifici, i plaques solars. Té quatre menjadors amb sala de TV i jocs, sala d'estimulació i animació, sala de fisioterapeuta, sala de visites, solàrium, sala de reunions, oratori, perruqueria, tot exterior i jardí a la planta baixa. Disposa de càmeres de vigilància, de dos ascensors de sis i catorze places.

Habitacions: individuals i dobles. Totes les habitacions són exteriors i amb terrassa. Totes amb bany adaptat i exteriors, equipades amb llits elèctrics articulats, ajudes tècniques (grues, cadires de bany, trapezis, matalàs antiescares, coixins antiescares...) presa de TV, dispositiu d'avís d'emergència, pilot nocturn i amb mobiliari ergonòmic.

Activitats i sortides: les activitats desenvolupades en el centre contempen tant el nivell assistencial com el sociocultural, lúdic i terapèutic, com ara tallers de manipulació, d'estimulació cognitiva, de memòria, de musicoteràpia, de jardineria, de mobilitat i de relació. Actuacions musicals i teatrals, sessió de cinema. Xerrades i col·loquis adreçats als familiars i personal. Sortides a l'exterior un cop per trimestre, com per Carnestoltes, Sant Jordi, Sant Ponç i excursions de tot el dia al menys dos cops l'any.

Servei religiós: Celebració de l'eucaristia i administració de la comunió amb la celebració de la paraula. Administració del sagrament de la Santa Unció, celebració comunitària de la penitència. Celebracions especials com el Dimecres de Cendra, Dijous Sant, l'aniversari de la Residència, record dels difunts, La Immaculada i Nadal.

Situació: al centre neuràlgic de la població de Mollet del Vallès. Dues estacions de RENFE, servei de bus a Barcelona, Granollers, Caldes, Badalona, Sabadell i poblacions dels voltants, servei de bus interurbà.

Mollet del Vallès, maig 2023

Necrològiques 2021-2023

També volem recordar la pèrdua dels següents residents que han deixat d'estar amb nosaltres des del mes de juny del 2021 fins a la publicació de la "La Beira" actual.

Maria Josefa Marín Muñoz
Resident del 23/01/2018 al 26/06/2021

Mercedes Ibarra Prados
Resident del 06/05/2019 al 01/07/2021

Victoria Gayoso Rebollo
Resident del 29/12/2014 al 23/08/2021

Josefa Albertí Teixidó
Resident del 08/10/2012 al 13/02/2022

Mercedes López Parra
Resident del 08/05/2019 al 17/02/2022

Miguel Romero González
Resident del 01/06/2016 al 01/03/2022

Hipolito Areste Coronado
Resident del 26/01/2021 al 13/05/2022

Gonzalo Dehesa Ramos
Resident del 21/09/2020 al 10/06/2022

Esperanza Reyes Rodriguez
Resident del 07/01/2021 al 29/07/2022

Rosa Pascual Jové
Resident del 12/09/2018 al 13/08/2022

Juana Campos Cuenca
Resident del 24/05/2022 al 26/08/2022

*No us poseu a la tomba i ploreu
No hi sóc. No dormo.
Sóc mil vents que bufen.
Sóc el brillantor de diamants a la neu.
Sóc la llum del sol sobre el gra madurat.
Sóc la suau pluja de tardor.
Quan es desperta al silenci del matí
Sóc la ràpida i elevadora pressa
D'ocells tranquils en vol encerclat.
Sóc les suaus estrelles que brillen a la nit.
No et plantis a la meua tomba i no ploris
No hi sóc. No vaig morir.*

Angeles Mir Segura
Resident del 18/01/2021 al 12/09/2022

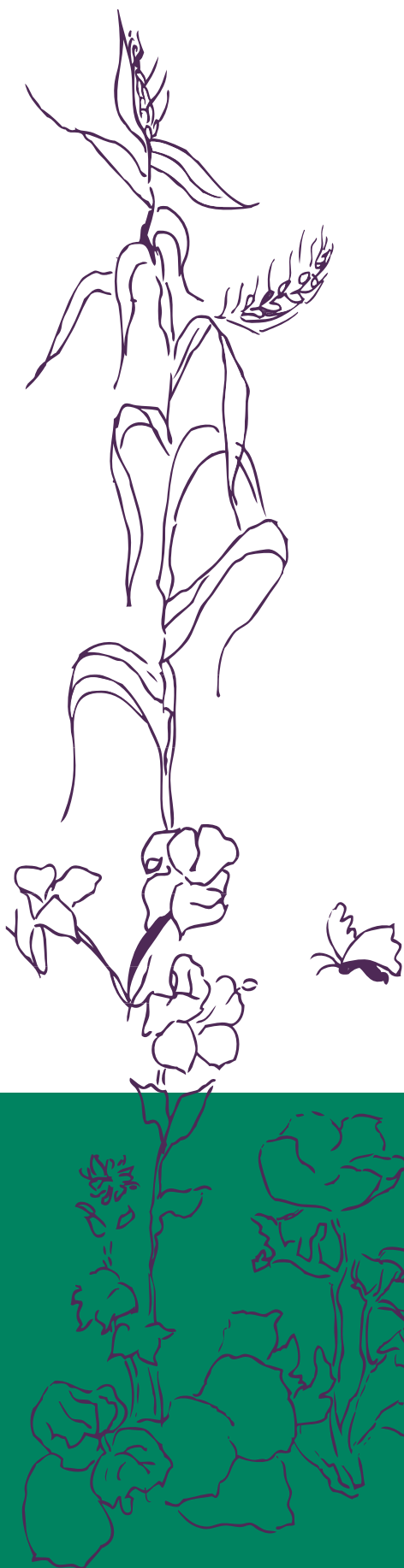
Josep Careta Butjosa
Resident del 02/08/2021 al 07/10/2022

Jaime Soley Truyols
Resident del 20/07/2020 al 06/01/2023

Rafael Fernández Soto
Resident del 28/09/2021 al 03/02/2023

residència
La Immaculada

Sant Jordi, 2 · T. 93 544 52 28

08100 Mollet del Vallès

fundacio@fcapimmaculada.cat

www.fcapimmaculada.cat

 residencia_laimmaculada

Distinció Cívica de l'Ajuntament de Mollet del Vallès
a la Residència La Immaculada - 2011

La Beira
núm. 19 • any 2023